

for reglerne om adoptionens retsvirkninger, var udkastet dog fraveget på baggrund af forhandlinger med de øvrige lande, som resulterede i enighed om udarbejdelse af forslag, der var ens forsåvidt angår reglerne om retsvirkningerne af adoption, og som kun indeholdt mindre betydningsfulde forskelligheder i bestemmelserne om betingelserne for adoptions stiftelse og ophævelse.

Lovforslaget gennemførtes i folketinget med enkelte ændringer.

Nedenfor anføres indholdet af de bestemmelser i loven, der adskiller sig fra de tilsvarende i den hidtidige lov af 1923.

Kapitel I. Betingelser. (§§ 1—9).

Mens 1923-loven bestemte, at bevilling til adoption kunne meddeles en mand med hensyn til hans barn udenfor ægteskab, bestemmer den nye lovs § 1, stk. 2, at *bevilling til adoption af eget barn ikke kan meddeles.*

Ved 2. behandling forkastedes med 105 stemmer mod 33 (1 stemte ikke) et ændringsforslag af et mindretal i udvalget (venstres medlemmer) om, at denne nye bestemmelse skulle udgå.

Efter 1923-loven kunne den, der er fyldt 14 år, ikke adopteres uden sit samtykke. Den nye lovs § 5, der fik sin endelige form efter vedtagelse ved 2. behandling af et ændringsforslag af udvalget, tiltrådt af justitsministeren, bestemmer:

„Er den, der ønskes adopteret, over 12 år, bør bevillingen ikke meddeles uden den pågældendes samtykke, medmindre indhentelsen af samtykket skønnes at være til skade for barnet.“

Ved lovforslagets 3. behandling udtalte justitsministeren, at det ville være utænkeligt, at man ville anvende undtagelsesbestemmelsen på børn, der var over 15—16 år gamle.

I 1923-loven indeholdtes en bestemmelse om, at en gift person ikke kunne adopteres uden ægtefællens samtykke. Denne bestemmelse ophæves. Endvidere ophæves en bestemmelse om, at bevilling til adoption ikke burde meddeles en person med livsarvinger, medmindre der kunne anføres vægtige grunde derfor.